

R o z h o d n u t i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Bajánkovej a súdcov JUDr. Borisa Minksa, JUDr. Vojtecha Lefflera, JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a Prof. JUDr. Petra Blaha, CSc. v disciplinárnej veci proti **JUDr. E. [REDACTED]** P. [REDACTED], súdcovi Krajského súdu B. [REDACTED] zastúpený JUDr. M. [REDACTED] M. [REDACTED], advokátkou, [REDACTED] B. [REDACTED] na ústnom pojednávaní dňa 8. decembra 2006 o odvolaní [REDACTED] Slovenskej republiky a súdcu JUDr. E. [REDACTED] P. [REDACTED] proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, disciplinárneho súdu zo dňa 7. decembra 2005, sp. zn 1 Ds 15/04 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sudcoch“) odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky a súdcu **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd rozhodnutím zo dňa 7. decembra 2005 uznal JUDr. E. [REDACTED] P. [REDACTED], súdcu Krajského súdu v B. [REDACTED] vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť tak, že v jemu pridelených konkurenčných veciach vedených na Krajskom súde B. [REDACTED] nekonal, hoci konal mal a to v konaní sp. zn. **3 K 204/00** (úpadca R. [REDACTED], s. r. o.) nekonal v čase od 29. 9. 2000 až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 75/01** (úpadca T. [REDACTED] s. r. o., B. [REDACTED] nekonal v čase od októbra 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 84/01** (úpadca H. [REDACTED] s. r. o., Z. [REDACTED] V. [REDACTED] nekonal v čase od novembra 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 102/01** (úpadca P. [REDACTED], s. r. o., P. [REDACTED] B. [REDACTED] nekonal v čase od apríla 2003

až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 210/01** (úpadca D [REDACTED] s. r. o., H [REDACTED]) nekonal v čase od septembra 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 224/01** (úpadca Z [REDACTED] K [REDACTED] a. s. v likvidácii) nekonal v čase od júla 2003 až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 156/01** (úpadca [REDACTED] - [REDACTED] s. r. o., B [REDACTED]) nekonal v čase od decembra 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 165/01** (úpadca A [REDACTED] S [REDACTED] p. p. s., s. r. o., B [REDACTED]) nekonal v čase od novembra 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 180/01** (úpadca G [REDACTED] S [REDACTED], a. s., B [REDACTED]) nekonal v čase od novembra 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 285/00** (úpadca N [REDACTED] s. r. o. - L [REDACTED] L [REDACTED] K [REDACTED]) nekonal v čase od 21. 12. 2000 až do 5. 2. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 150/00** (úpadca A [REDACTED], spol. s r. o., B [REDACTED]) nekonal v čase od 9. 8. 2001 do 9. 2. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 12/01** (úpadca S [REDACTED] L [REDACTED] s. r. o., B [REDACTED]) nekonal v čase od 11. 6. 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 90/01** (úpadca J [REDACTED] L [REDACTED] Š [REDACTED]) nekonal v čase od 6. 12. 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 96/01** (úpadca M [REDACTED] a. s., B [REDACTED]) nekonal v čase od 26. 4. 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 264/01** (úpadca S [REDACTED], s. r. o., B [REDACTED]) nekonal v čase od 15. 3. 2003 až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 274/01** (úpadca P [REDACTED], s. r. o., K [REDACTED]) nekonal v čase od 3. 12. 2001 až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 278/01** (úpadca O [REDACTED], s. r. o., N [REDACTED]) nekonal v čase od decembra 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 294/01** (úpadca V [REDACTED] K [REDACTED]) nekonal v čase od septembra 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 314/01** (úpadca M [REDACTED] - U [REDACTED], s. r. o., P [REDACTED]) nekonal od 21. 12. 2001, kedy bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu až do 30.04.2004, v konaní sp. zn. **3 K 13/02** (úpadca M [REDACTED], a. s., B [REDACTED]) nekonal v čase od júla 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 22/02** (úpadca S [REDACTED], s. r. o., Š [REDACTED]) nekonal v čase od 16. 4. 2002 až do 18. 2. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 47/02** (úpadca Ing. S [REDACTED] S [REDACTED], A [REDACTED] M [REDACTED], B [REDACTED]) nekonal v čase od 31. 12. 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 55/02** (úpadca S [REDACTED] - [REDACTED] a [REDACTED] s. r. o., B [REDACTED]) nevykonal žiadny úkon od júla 2002, kedy bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 71/02** (úpadca S [REDACTED], a. s., T [REDACTED]) nekonal v čase od 18. 10. 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 82/02** (úpadca G [REDACTED] J [REDACTED] - U [REDACTED] T [REDACTED], B [REDACTED]) nekonal v čase od novembra 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní sp. zn. **3 K 88/02** (úpadca P [REDACTED] K [REDACTED], B [REDACTED]) sudca nevykonal žiadny úkon od 17. 12. 2002, kedy bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu až do 30. 4. 2004.

Za uvedené disciplinárne previnenie mu disciplinárny súd podľa § 117 ods. 1 písm. b) Zákona o súdoch uložil disciplinárne opatrenie „**zniženie funkčného platu o 15 % na obdobie troch mesiacov**“.

Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie ██████████ Slovenskej republiky (ďalej len █████). Žiadal aby odvolací disciplinárny súd napadnuté rozhodnutie zrušil a rozhodol v zmysle ním predloženého návrhu na začatie disciplinárneho návrhu na začatie konania z 3. 6. 2004, v ktorom konanie sudsu kvalifikoval ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ a b/ v spojení s ods. 2 písm. b/ a § 116 ods. 2 písm. f/ a písm. g/ Zákona o sudcoch tak, aby mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 Zákona o sudcoch – preloženie na súd nižšieho stupňa.

██████████ a nestotožnil s právnou kvalifikáciou konania sudsu v otázke posúdenia závažnosti disciplinárneho previnenia a v nadväznosti na to aj s uloženým trestom. Podľa █████ konanie, resp. nekonanie sudsu v jednotlivých pridelených veciach možno považovať za závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g/ Zákona o sudcoch. Zavinenie sudsu vo vzťahu k spôsobeným priet'ahom konštatované disciplinárnym súdom, malo viesť k subsumovaniu spáchaného skutku pod ustanovenie § 116 ods. 2 písm. g/ a k posúdeniu spáchania skutku ako závažného disciplinárneho previnenia.

██████████ vyjadril nesúhlas aj s rozhodnutím disciplinárneho súdu v bode 2/ disciplinárneho návrhu, keď neuznal sudsu za vinného zo spáchania skutku uvedeného v tomto bode s poukazom na právny názor vyslovený odvolacím disciplinárnym súdom vysloveným v zrušujúcim rozhodnutí, nakoľko podľa █████ k výberu a ustanoveniu osobitného správcu v konkúrnej veci úpadcu █████, vedenej na Krajskom súde pod sp. zn. 3 K 69/00 došlo v rozpore s vtedy platnými a účinnými predpismi. Svojvoľným rozhodnutím sudsca okrem uvedeného porušil aj princíp právnej istoty a nezávislosti súdnej moci.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho súdu podal včas odvolanie aj sudsca JUDr. E. █████. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozhodnutia a vydania rozhodnutia, ktorým ho odvolací disciplinárny súd spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodi, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

Disciplinárne stíhaný sudsca sa stotožnil s právnym názorom disciplinárneho súdu, ktorý v rámci svojej právomoci posúdil otázku neplatnosti vykonávacieho predpisu, a to konkrétnie ustanovenia § 11 ods. 3 vyhlášky 493/1991 Zb. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkurze a vyrovnaní. Nestotožnil sa však s právnou kvalifikáciou disciplinárneho súdu, ktorý ho uznal vinným za disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch a uložil mu disciplinárne opatrenie – zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie 3 mesiacov. Sudca poukázal na to, že disciplinárny súd sa nezaoberal tým, že z jeho strany nedošlo k zavinenému nesplneniu alebo

porušeniu povinnosti súdciu. Uviedol, že v pridelených veciach v agende „K“ a „Kv“ postupoval v súlade s možnosťami a schopnosťami a to tak, aby boli zabezpečené práva účastníkov konania ako aj právo na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov. Podľa súdci nebolo preukázané, že zavinene porušil povinnosti súdciu, nebola preukázaná vôlevá ani zložka vedomia.

Poukázal tiež na pomerne obtiažne pridelené veci ako bola konkurná vec na majetok D[redacted], a. s. alebo H[redacted] v, a. s. v konkurze, ako aj na skutočnosť, že na pravidelných poradách sa upozorňovalo zo strany súdcov, že zaťaženosť v agende „K“ a „Kv“ je tak značná a výrazná, že je potrebné zo strany vedenia súdu prijať účinné opatrenia na odstránenie tohto nežiaduceho stavu.

Súdca navrhol, aby sa odvolací disciplinárny súd zaoberal zaťaženosťou agendy, stavom oddelenia a nápadom vecí „K“ a „Kv“ v uvedenom období, ako aj možnosťami súdnej správy a súdcov s cieľom objasnenia, či bolo objektívne možné dosahovať vyššie výkony pri vybavovaní uvedenej agendy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací disciplinárny súd zistiac, že odvolania [redacted] ako aj súdci boli podané v zákonom stanovenej lehote, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil že odvolania nie sú dôvodné.

Dokazovaním mal disciplinárny súd prvého stupňa aj po zrušení napadnutého rozhodnutia odvolacím disciplinárnym súdom (sp. zn. 1 Ds 15/04 zo dňa 24. 9. 2004) zistené, že v uvedených veciach bol súdca nečinný až do vykonania previerky, že sa nejednalo o tak zložité procesné úkony, ktoré by v uvedených časových reláciách nemohol objektívne vykonať, z čoho dospel k záveru, že v pridelených veciach nekonal bez zbytočných prieťahov.

Disciplinárny súd prvého stupňa v odôvodnení písomného vyhotovenia svojho rozhodnutia podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých pokladá so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a ako sa vyrovnal s obhajobou súdciu.

Disciplinárny súd prvého stupňa rozhadol vo všetkých výrokoch správne a v súlade so zákonom.

Odvolací disciplinárny súd si v plnom rozsahu osvojil skutkové zistenia ako aj právne závery disciplinárneho súdu prvého stupňa, ktorý svoje rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom aj odôvodnil, a tak odvolací disciplinárny súd na tieto správne dôvody v pochybnostiach odkazuje.

K odvolacím námietkam sudcu považuje odvolací disciplinárny súd za potrebné uviesť, že je nepochybné, že sudca naplnil zložku vedomia, bol mu známy stav oddelenia ako aj stav rozpracovanosti vecí. V rokoch 2002 – 2003 pri nápade 22 – 26 vecí na jedného súdca na mesiac totiž pripadlo počet rozhodnutých vecí na jedného súdca 10 – 13, čo nepochybne svedčí o nedostatočnej organizácii práce súdca. Prieťah v rozpätí 1 – 2 rokov preto nemožno dôvodne ospravedlniť takýmto nápadom vecí. Vedomiu súdciu nakoniec ako správne uviedol prvostupňový disciplinárny súd nepochybne nasvedčuje aj jeho postup, keď počas disciplinárneho konania v oboznámených spisoch vykonával priebežne procesné úkony smerujúce ku skončeniu vecí.

S poukazom na celkový stav oddelenia a následné odstránenie prieťahov konaní v priebehu disciplinárneho konania totiž nenasvedčujú tvrdeniu súdca, že nebolo objektívne možné vo veciach konať bez prieťahov. Tento stav svedčí o nedostatočnom organizovaní práce, súdca sa nemá bez primeraných dôvodov spoliehať na to, že prieťahy nevzniknú v daných veciach. Prvostupňový disciplinárny súd preto konanie súdciu správne posúdil ako porušenie základných povinností súdciu, ktoré pre súdciu vyplývajú z ustanovenia § 30 ods. 4 Zákona o súdcoch.

Toto konanie súdciu potom rovnako správne prvostupňový disciplinárny súd posúdil ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods.1 písm. a/ Zákona o súdcoch a uložil mu primerané disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ Zákona o súdcoch vo forme zníženia funkčného platu o 15 % na dobu 3 mesiacov.

S poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax disciplinárneho súdu, správne súdciu osloboďil spod návrhu na bodu 2/ návrhu nakoľko spôsob výberu osobitného správca v predmetnej konkurznej veci nemožno považovať za svojvoľné rozhodnutie súdciu, ktoré zjavne nemá oporu v právnom poriadku.

Vzhľadom na všetky uvedené okolnosti odvolací disciplinárny súd nepovažoval odvolanie sudsca a ministra spravodlivosti Slovenskej republiky za dôvodné, a preto ich podľa § 131 ods. 4 Zákona o sudscoch, zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 8. decembra 2006

**JUDr. Jana Bajánská, v. r.
predsedníčka odvolacieho disciplinárneho senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

Hlasová

